

Osudoví kamarádi

ZÁLUDNÁ PŘÁNÍ

LINDA CHAPMANOVÁ

MLADÁ FRONTA

Osudoví kamarádi

Záludná přání

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.mf.cz
www.albatrosmedia.cz

mladá fronta

Linda Chapmanová
Osudoví kamarádi – Záludná přání – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Osudoví kamarádi*

ZÁLUDNÁ PŘÁNÍ

Osudoví kamarádi*

ZÁLUDNÁ PŘÁNÍ

LINDA CHAPMANOVÁ
ILUSTROVALA LUCY FLEMINGOVÁ

MLADÁ FRONTA

Louky a hory, kopce i údolí, všechno se třpytilo hvězdným prachem. Zvířátka ze Světa kouzel dělala to, co obvykle. Jen Kulíšek – sněžná sovička – pozoroval něco velmi důležitého. V tůni pod vodopádem z hvězd sledoval, co se právě odehrává ve světě lidí.

Slabě zahoukal: „Ukaž mi kouzelná zvířátka!“ Zvědavě nakukoval do tůně a viděl, jak se na hladině utvářejí obrazy, ztrácí se a znovu objevují, jen v jináčím podobě. Jako první Kulíšek spatřil liščí mládě stočené

na posteli vedle holčičky se špinavě blondatými vlasy. Dívka lišku, která měla čumáček schoulený na její tváři, něžně hladila. Potom Kulíšek zahlédl veverku, jak poskakuje po zábradlí palandy a klábosí s dívkou s tmavými kudrnami. Pak laskavou srnku, se kterou se mazlí třetí dívka s dlouhými tmavě hnědými vlasy. Čtvrtý obraz mu

ukázal koucoura, jak přede u nohou holčičky s nazrzlými vlasy a bystrýma zelenýma očima.

Sovička spokojeně pokývala hlavou. Čtyři mláďata kouzelných zvířátek, která se nedávno vydala na cestu do světa lidí, našla své Osudové kamarády, které teď učí ovládat kouzla a konat díky nim dobré skutky. Společně se svými novými kamarády se pak kouzelná zvířátka pokusí zastavit kohokoliv, kdo používá černou magii, ubližuje ostatním a působí jim neštěstí. Postarají se o to, aby lidský svět zůstal v bezpečí.

Zatímco Kulíšek všechno sledoval, obraz ve třpytivé tůňce se znovu proměnil. Tentokrát ukazoval nějakou postavu v plášti s kapucí, jak drží blyštivý černý medailonek nad něčím malým, co sedí na bobku. Když si sovička všimla stínů vířících kolem té malé věci, ztuhla a úzkostně zahoukala. Temné síly útočí! O tom nebylo pochyb.

Poblíž místa, kde bydleli Osudoví kamarádi se svými kouzelnými zvířátky, se schylovalo k maléru. Všimnou si toho? Podaří se jim využít své nově objevené kouzelné schopnosti a zastavit temné síly dřív, než někomu ublíží? Kulíšek sledoval, jak se obrazy v tůňce stále střídají a mění...

Majka Zelenková ležela na posteli a Kapradinka, liščí mládě, podřimovala v její náručí. Dívinka hladila lišce zrzavou hlavičku a cítila, jak jí srdce překypuje radostí. Těžko uvěřit, že se s Kapradinkou znají tak krátce. Od chvíle, kdy se jí navždycky změnil život, uplynuly teprve dva týdny a dva dny.

Majka objala Kapradinku ještě o něco pevněji. Nejprve si myslela, že je to prostě liščí mládě s neobvyklýma indigově modrýma očima. Pak na ni ale liška promluvila

a ona zjistila, že patří ke kouzelným zvířátkům – takovým, co mají nadpřirozené schopnosti a přicházejí ze vzdáleného místa, kterému říkají Svět kouzel.

Kapradinka zamrkala. Když viděla, že si ji Majka prohlíží, naklonila hlavu na stranu. „Na co myslíš, Majko?“

„Na to, jak jsi mi poprvé řekla, že jsi kouzelné zvířátko,“ odpověděla Majka něžně.

Kapradinka se uvelebila na posteli. „Měla bys vidět, jak ses tvářila, když jsem na tebe poprvé promluvila,“ dobírala si ji liška. „Vypadalas opravdu zaskočeně.“

„Taky že jo. Bylo to vůbec poprvé, co se mi přihodilo něco kouzelného,“ přiznala Majka.

Kapradinka dívence olízla nos. „A teď jsi mým Osudovým kamarádem a už víš o kouzlení všechno.“

Majka přikývla. Bylo to úžasné a ona tomu stále nemohla uvěřit. Každé kouzelné zvířátko přicházející do světa lidí muselo najít dítě, které se mělo stát jeho Osudovým kamarádem. Ale jen děti, které věřily na kouzla, kouzelná zvířátka slyšely a viděly. Díky kouzelné moci pak společně šířili dobro a bránili zlým lidem, kteří chtěli ostatním přivodit neštěstí, využívat černou magii. Kdykoliv chtěla být Majka s Kapradinkou, stačilo vyslovit její jméno a ona se

objevila. Byla ale opatrná a zmizela pokaždé, když byli nablízku nějakí jiní lidé.

Její nejlepší kamarádky, Róza s Lotkou, se také staly Osudovými kamarády. Majka byla naprosto nadšená. Lotčíným kouzelným zvířátkem se stala energická veverka, které říkali Kaštánek, Róziným pak něžná srnečka jménem Vrběnka. Moc si užívali, že se spolu mohou učit kouzlit, i když to někdy bylo strašidelné.

Kapradinka seskočila z postele a otřepala se. „Pročpak si trochu nepochvíš kouzlení? Čím víc to budeš zkoušet, tím lépe ti to půjde.“

„Tak jo,“ souhlasila Majka. Nedočkavě vyskočila z postele a zamířila ke svému psacímu stolu. Kapradinka jí poskakovala kolem nohou. Stůl pokrývaly časopisy o zvířatech, samolepky se zvířátky, pera, tužky a knihy. Majka je odstrčila ke straně, předklonila se a upřeně se zadívala do zrcadla.

Jedna z prvních věcí, kterou se o kouzlení dozvěděla, byla, že různá kouzelná zvířátka ovládají různé schopnosti. Její kouzla souvisela se zrakem. Když se zadívala na nějaký lesklý povrch, viděla, co se odehrává jinde. Dokázala dokonce nahlédnout

do budoucnosti a Kapradinka ji ujistila, že pokud bude kouzlení procvičovat, jednoho dne spatří i to, co se stalo v minulosti.

Majka se soustředila na plochu zrcadla, zbytek světa nechala zmizet a napojila se na kouzlo proudící mezi oběma světy. Brnělo ji z toho tělo a měla pocit, že se každý centimetr její pokožky třpytí. Co by měla chtít vidět? Na okamžik se zamyslela a hned měla jasno.

Ukaž mi budoucnost. Ukaž mi něco, co potřebuju vidět.

Její odraz v zrcadle se vytratil a místo toho se v něm objevila nějaká dívka. Krčila se u země, držela se za kotník a plakala. Majka svraštila obočí. Vypadalo to, že dívka má na sobě červeno-šedou uniformu, kterou nosily děti od nich ze školy. Majka jí ale neviděla do obličeje. Kdo to byl? Co se jí stalo?

Chci vidět víc, pomyslela si proto. Ale místo toho, aby se obrázek zaostřil, se objevil

úplně jiný. Tentokrát ukazoval jinou dívku na prolézačce. Majka nepoznala, o koho jde, dívka se rukama držela na té nejvyšší tyči a houpala se. Zatímco ji Majka sledovala, dívce uklouzla ruka, ona vykřikla a upadla.

Jakmile se dívka svezla na zem, Majka zatajila dech.

„Copak vidíš?“ zeptala se zvědavě Kapradinka. Obrazy v zrcadle totiž viděla pouze Majka.

„Dvě holky“ odpověděla. „Obě se zranily. Počkat, obraz se zase mění...“

Jakmile spatřila nový výjev, zděsila se – uviděla hubenou dívku s černými kudrnatými vlasy sahajícími po ramena. Upřeně pozorovala něco, co se k ní přibližovalo, a vypadala vyděšeně.

„To je Lotka!“ vykřikla Majka, jakmile poznala svoji kamarádku.

Obraz se rozplynul a Majka se v zrcadle zase dívala na svou tvář, na široké zelené

oči a špinavě blondatou ofinu splývající podél tváře. Otočila se. „Něco se k Lotce blížilo a ona vypadala opravdu vyděšeně. Myslíš, že je v pořádku?“

„Zjisti to pomocí své kouzelné moci,“ naléhala Kapradinka.

Majka se obrátila zpátky k zrcadlu.
Chci vidět Lotku, ať už je teď kdekoliv.

Ve skle se objevil nový obraz – Lotka byla ve svém pokoji, trénovala stojku na rukou a svými černými kudrnami zametala podlahu. K Majčině úlevě se zdálo, že je Lotka v naprostém pořádku. Zrzavá veverka s načechraným ocáskem a lesklýma zvědavýma očima poskakovala na palandě.

Majka zrychleně dýchala. „Je to v pohodě, je s Kaštánkem ve svém pokoji.“

„Cos chtěla, aby ti kouzlo ukázalo?“ zajímala se Kapradinka.

„Prosila jsem, aby mi prozradilo něco z budoucnosti, něco, co bych měla vidět.“

Kapradince to dělalo starosti. „Že ti kouzlo nechává nahlédnout do budoucnosti, musí mít nějaký důvod. Možná se přihodí něco, co bude mít na svědomí černá magie,“ sklopila uši.

Majka se na ni upřeně zadívala. „Máš snad pocit, že se v okolí potuluje další Zloun?“

Kapradinka přikývla a Majce se rozbušilo srdce. Lidé mohli pomocí černé magie očarovat hrůzostrašné duchy přicházející ze stínů, kterým se říká Zlouni. Takový Zloun je pak buď na svobodě, aby vnášel do světa lidí zmatek a neštěstí, nebo ho může zlý člověk uvěznit do jakéhokoli

předmětu a věnuje ho někomu, komu chce ublížit.

Majka už se s jedním Zlounem setkala – byl uvězněn v pudřence. Ze zrcátka v pudřence promlouval k její starší sestře Káje, pokrucoval jí myšlenky a ona pak žárčila na svou nejlepší kamarádku. Díkybohu se Majce, Lotce a Róze podařilo Zlouna přemoci a poslat ho zpátky mezi stíny. Bez pomoci Ivet, další z Osudových kamarádů, by to ale nezvládly.

Kapradinka nervózně popocházela po špičkách sem a tam. „Myslím, že by sis o tom měla promluvit s ostatními. Pokud se poblíž potuluje další Zloun, musíme se ho pokusit zastavit.“

„Máš pravdu. Řeknu holkám, ať za mnou přijdou na lesní palouček.“ Majka vzala do ruky telefon a vyťukala Lotčino a Rózino jméno. Po chvilkovém zaváhání přidala ještě Ivet.